

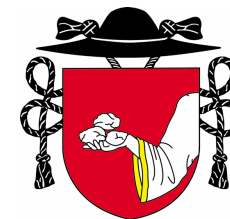
FARSKÉ OZNAMY – 22. 6. 2020 – 28. 6. 2020

- Pondelok:** Sv. Pavlína z Noly, biskupa, ľubovoľná spomienka
22. 6.
- Utorok:** Féria, večerná sv. omša je z Vigílie narodenia sv. Jána Krstiteľ'a
23. 6. 18.00 + Mária a Michal Ratkoš
- Streda:** Narodenia sv. Jána Krstiteľ'a, slávnosť
24. 6. 18.00 + Ivan Grytsenko
- Štvrtok:** Féria
25. 6. 18.00 + Rudolf Sýkora, Mária Michalková
- Piatok:** Féria, sv. omša za účasti detí
26. 6. 18.00 – za zdravie a Božie požehnanie pre rodinu
- Sobota:** Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učiteľa Cirkvi, ľub. spom.
27. 6.
- Nedeľa:** 13. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ, slávnosť
28. 6. 10.00 - za veriacich farností

Príležitostné oznamy:

- O upratanie kostola **prosíme** sk. č. 4: Edita Chovanová, Mária Bartková ml., Viera Šimunková.
- Zvonček z minulej nedele bol 101,- eur. Z krstu Natálie Jánisíkovej obetovali na kostol a pre potreby farnosti 100,- eur. **Nech vám Pán Boh štedro odmení vašu štedrosť.**
- V piatok budeme mať **sv. omšu za účasti detí a s mladými po sv. omši stretnutie** na fare.
- V piatok po sv. omši bude v pastoračnej miestnosti opäť **stretnutie Modlitby matiek.** Nebudeme to už ohlasovať, iba v prípade nejakej zmeny.
- Pútnický zájazd do Medjugoria** je zatiaľ otázný. Ak budú ďalšie informácie dám vedieť.
- Z rozhodnutia Svätého Otca Františka sa tohtoročná **Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca**, ktorá sa tradične koná na Slávnosť svätých Petra a Pavla (29. júna), presúva na 27. nedeľu v Cezročnom období, čo je 4. október, deň zasvätený svätému Františkovi z Assisi.
- Púť na Mariánsku horu v Levoči sa tohto roku neuskutoční.**

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ VÝCHODNÁ
Východná 617, 032 32; www.farnostvychodna.sk
Tel. 044/529 52 58, email: vychodna.fara@gmail.com

ŽIVOT S BOŽÍM SLOVOM 11

Genezis 27

JÁKOB SA ZMOCŇUJE POŽEHNANIA

Keď Izák zostarol a oči mu natoľko zoslabli, že nevidel, zavolať si svojho staršieho syna Ezáva a povedal: „Syn môj!“ On mu odvetil: „Tu som!“ Nato prehovoril: „Pozri, som starý a neviem, kedy môžem zomrieť. Vezmi si zbraň, tulec a luk, vyjdi na pole a niečo mi ulov! Z toho mi priprav jedlo, veď vieš, čo mám rád. Prines mi to, aby som sa najedol a mohol som ťa požehnať, skôr ako zomriem.“ Rebeka načúvala, keď sa Izák zhováral so svojim synom Ezávom. Len čo Ezáv odišiel na pole, aby niečo ulovil a doniesol to, Rebeka poradila svojmu synovi Jákobovi: „Vypočula som, ako tvoj otec povedal tvojmu bratovi Ezávovi: „Prines mi zo svojho úlovku a priprav mi obľúbené jedlo. Najem sa a požehnám ťa pred Hospodinom, skôr ako zomriem.“ Preto ma, syn môj, poslušni vo všetkom, čo ti prikážem: Choď k stádu a prines mi odtiaľ dve pekné kozľatá! Tvojmu otcovi pripravím z nich jeho obľúbené jedlo. Potom ho zanesieš otcovi, aby sa najedol a požehnal ťa, skôr ako zomrie.“ Jákob však matke Rebeke povedal: „Môj brat Ezáv je predsa chľapatý a ja mám hladkú pokožku. Možno ma otec aj ohmatá. Potom si bude myslieť, že si z neho robím posmech. Tak privediem na seba kliatbu namiesto požehnania.“ Matka mu však odpovedala: „Syn môj, tá kliatba nech padne na mňa. Len ma poslušni, choď a prines mi ich!“ Šiel teda, vzal ich a priniesol matke. Ona pripravila otcovo obľúbené jedlo. Potom Rebeka vzala šaty svojho staršieho syna Ezáva, tie najlepšie, čo mala doma pri sebe a obliekla svojho mladšieho syna Jákoba. Kozľacími kožkami mu ovinula ruky a holý krk. Obľúbené jedlo a chlieb, čo pripravila, vložila potom do rúk svojho syna Jákoba. Keď vošiel k otcovi, povedal: „Otec môj!“ On odvetil: „Tu som.“ „Kto si, syn môj?“ Jákob povedal svojmu otcovi: „Ja som Ezáv, tvoj prvorodený. Urobil som, ako si mi kázal. Vstaň, prosím, sadni si a jedz z môjho úlovku, aby si ma mohol požehnať!“ Izák však synovi povedal: „Ako si len mohol tak rýchlo niečo nájsť, syn môj?“ On odvetil: „Umožnil mi to Hospodin, tvoj Boh.“ Izák povedal Jákobovi: „Pristúp, syn môj, nech zistím, či si ty môj syn Ezáv, alebo nie.“ Jákob pristúpil k svojmu otcovi Izákovi, ktorý sa ho dotkol, a povedal: „Hlas, ten je Jákobov, ale ruky, tie sú Ezávove.“ Nepoznal

ho, lebo jeho ruky boli chľpaté ako ruky jeho brata Ezáva. Požehnal ho. A spýtal sa ho: „Ty si teda môj syn Ezáv?“ Ten odvetil: „Som.“ Na to mu Izák povedal: „Podaj mi, nech si zajem z úlovku svojho syna, aby som ťa požehnal.“ Podal mu ho teda a on jedol; podal mu aj víno a on sa napil. Otec Izák mu potom povedal: „Poď ku mne, syn môj, a pobožkaj ma!“ On pristúpil a božkal ho. Keď pocítil vôňu jeho šiat, požehnal ho a povedal: „Hľa, vôňa môjho syna je ako vôňa poľa, ktoré požehnal Hospodin. Nech ti dá Boh z nebeskej rosy a z úrodnosti zeme, i hojnosť obilia a muštu! Nech ti slúžia národy, nech sa ti klaňajú kmene! Panuj nad svojimi bratmi a nech sa ti klaňajú synovia tvojej matky! Nech je prekliaty, kto bude teba preklínať, nech je požehnaný, kto ťa bude žehnať!“ Len čo Izák požehnal Jákoba a sotva Jákob vyšiel od otca Izáka, už z lovu prichádzal jeho brat Ezáv. On tiež pripravil obľúbené jedlo, priniesol ho otcovi a povedal: „Otec môj, vstaň a najedz sa z úlovku svojho syna, aby si ma mohol požehnať!“ Otec Izák sa ho však spýtal: „Kto si?“ On odvetil: „Ja som tvoj syn, tvoj prvorodený, Ezáv.“ Tu sa Izák nesmierne preľakol a povedal: „Kto to teda bol, čo mi priniesol jedlo z úlovku? Zo všetkého som jedol, prv ako si prišiel. Požehnal som ho a bude požehnaný.“ Keď Ezáv počul otcove slová, začal mocne a roztrpčene kričať a naliehať na svojho otca: „Otec môj, požehnaj aj mňa!“ On povedal: „Podvodne prišiel tvoj brat a vzal ti požehnanie.“ Ezáv povedal: „Právom dostal meno Jákob. Už druhý raz ma podviedol. Predtým mi vzal prvorodenstvo a teraz ma obral aj o požehnanie.“ Ešte sa spýtal: „Pre mňa už nemáš požehnanie?“ Izák odpovedal Ezávovi: „Pozri, ustanovil som ho pánom nad tebou a všetkých jeho bratov som mu dal za sluhov. Zaopatril som ho obilím a muštom. Syn môj, čo môžem urobiť pre teba?“ Ezáv odpovedal otcovi: „Otec, máš len jediné požehnanie? Požehnaj aj mňa, otec!“ Nato sa Ezáv hlasno rozplakal. Jeho otec Izák mu odpovedal: „Tvoje obydlie bude bez úrodnej zeme, bez rosy zhora, rosy nebeskej. Bude ťa živiť tvoj meč, budeš však slúžiť svojmu bratovi. No, keď sa posilníš, zhodíš jeho jarmo zo svojej šije.“ Vtedy Ezáv znenávidel Jákoba pre požehnanie, ktoré mu dal otec. Ezáv si povedal: „Keď príde čas smútku za mojím otcom, potom zabijem svojho brata Jákoba!“ Keď Rebeke oznámili slová jej staršieho syna Ezáva, dala si zavolať svojho mladšieho syna Jákoba a povedala: „Tvoj brat Ezáv ti chystá pomstu. Chce ťa zabiť. Teraz ma, syn môj, poslušni: Ujdi k môjmu bratovi Labánovi do Charánu. Načas, kým sa neutíši zúrivosť tvojho brata, zostaň uňho. Keď sa hnev tvojho brata od teba odvráti a zabudne na to, čo si mu urobil, pošlem po teba a vezmem ťa odtiaľ. Prečo mám prísť o vás oboch v jeden deň?!” Rebeke potom povedala Izákovi: „Sprotivil sa mi život medzi Chetitkami. Ak si Jákob vezme ženu z Chetitiek, aké sú v tejto krajine, načo mám ďalej žiť?!”

Genezis 28

ŽENY PRE IZÁKOVÝCH SYNOV

Izák si zavolał Jákoba a požehnal ho. Prikázal mu: „Neber si ženu spomedzi Kanaánčaniek! Vyber sa do Paddán-Aramu, do domu Betuela, otca tvojej matky, a tam si vyber ženu z dcér Labána, brata tvojej matky. Kiež ťa Boh Všemohúci požehná, urobí plodným a rozmnoží, aby si sa stal spoločenstvom národov! Nech dá Abrahámovo požehnanie tebe i tvojmu potomstvu, aby si sa stal vlastníkom krajiny, v ktorej si cudzincom, a ktorú Boh dal Abrahámovi.“ Izák prepustil Jákoba a ten sa odobral do Paddán-Aramu k Labánovi, synovi Aramejčana Betuela, brata Rebeke, Jákovovej a Ezávovej matky. Ezáv videl, že Izák Jákoba požehnal a poslal do Paddán-Aramu, aby si odtiaľ vzal ženu, a že mu pri požehnaní prikázal: Neber si ženu spomedzi Kanaánčaniek! Ezáv videl, že Jákob poslúchol otca i matku a odišiel do Paddán-Aramu. Keď Ezáv postrehol, že sa jeho otcovi Izákovi Kanaánčanky nepáčia, odišiel k Izmaelovi a vzal si k svojim ženám ešte Machalat, dcéru Abrahámovho syna Izmaela, sestru Nebajóta.

JÁKOB SEN

Jákob odišiel z Beér-Šeby a šiel do Charánu. Došiel na miesto, kde prenocoval, lebo slnko už zapadalo. Vzal jeden z kameňov, čo tam boli, dal si ho pod hlavu a ľahol si tam. Vo sne videl rebrík postavený na zemi, ktorého vrchol sa dotýkal neba. Boží anjeli po ňom vystupovali a zostupovali. Nad ním stál Hospodin a hovoril: „Ja som Hospodin, Boh tvojho otca Abraháma a Boh Izáka. Zem, na ktorej ležíš, dám tebe a tvojmu potomstvu. Tvojho potomstva bude ako prachu zeme. Rozmnožíš sa na západ i na východ, na sever i na juh. V tebe a v tvojom potomstve budú požehnané všetky rody zeme. Ja som s tebou a budem ťa chrániť všade, kam pôjdeš, a dovediem ťa späť do tejto krajiny. Neopustím ťa, kým nesplním, čo som ti sľúbil.“ Keď sa Jákob prebudil zo spánku, povedal: „Naozaj, Hospodin je na tomto mieste, ja som to nevedel!“ Bál sa a povedal: „Akú hrôzu vzbudzuje toto miesto! Nie je to nič iné ako Boží dom, toto je nebeská brána.“ Jákob včasráno vstal, vzal kameň, ktorý mal položený pod hlavou, postavil ho ako posvätný stĺp a zvrchu ho polial olejom. Tomu miestu dal meno Bétel. Pôvodne sa to mesto volalo Lúz. Vtedy Jákob sľúbil: „Ak bude so mnou Boh, ak ma bude chrániť na ceste, na ktorú som sa vydal, ak mi dá chlieb na jedenie a šaty na oblečenie a šťastne sa vrátim do domu svojho otca, Hospodin bude mojím Bohom. Tento kameň, ktorý som postavil ako posvätný stĺp, bude Božím domom a zo všetkého, čo mi dáš, budem ti verne odvádzať desiatky.“

**Výzva pre všetkých: Budem si dávať pozor na moje slová o iných ľud'och.
Radšej sa za iných ľudí pomodlím, ako by som ich mal ohovárať.**